

Naar man ikke har Ret, forfalder man undertiden til at bruge stærke Ord, maaske endda grove Ord, saa grove Ord, at de skader Sagen mere, end de gavner den. En Ting synes jeg dog, vi altid maa huske, og det er, at vel har Tjenestemændene en Forhandlingsret, men de har dog ikke faaet en Bevillingsret. Der bliver undertiden talt, som om de allerede havde det.

Det kan synes at være en stor Nedsæring, der her foreslaas, men naar Summen er blevet saa stor, er det, fordi der er saa mange Tjenestemænd. Der er ca. 70 000 Personer, som berøres af denne Lov, foruden Hustruer og Børn. Man regner jo, at vi har ca. 42 000 egentlige Tjenestemænd, 12 000 Lærere, et Par Tusind Præster og 15 000 Pensionister. Vi kommer derved op paa ca. 70 000. Men procentvis er den Nedsættelse, der finder Sted, ikke saa forfærdelig stor. 20 Mill. Kr. af et Budget paa 250 Millioner er jo ikke en Gang 10 pCt. En saadan Nedsættelse kan Folk i de private Erhverv ikke slippe med, naar de da ikke har sikret sig gennem Fagforeninger, Prisaftaler eller paa andre Maader, hvorved man kan holde sig udenfor den almindelige Nedgang. For Resten er der jo Udsigt til, at den Prisnedgang, der er sket, vil fortsætte sig, saa at der efter de nugældende Regler allerede til Efteraaret vilde ske en Nedsættelse af Dyrtidstillæget og dermed ogsaa af Konjunkturtillæget, hvilket vil sige, at den Nedgang, som her foreslaas, for en Del kun betyder en Forudbetaling. Den højtærede Minister oplyste nu, at den Nedgang, der foreslaas, andrager 3 Portioner af Dyrtidstillæget og 10 pCt. af Konjunkturtillæget. Det vil sige, at Nedgangen gennemsnitlig bliver ca. 250 Kr. for gifte Tjenestemænd. Tallet varierer jo lidt efter Konjunkturtillæggets Størrelse. Derimod bliver Nedgangen noget større for de ugifte, og det vides jo, at adskillige mener, at særlig de ældre ugifte bliver skaaret vel stærkt ned, idet man gør gældende, at de skulde have Ret til at have eget Bo.

Det Nedslag, som her sker, er i Virkeligheden intet mod det, der sker indenfor de frie Erhverv. Maa jeg nævne et Eksempel: En Husmand holder en Griseso — undskyld, at man nævner et beskidt Dyr i denne Forsamling, men for øvrigt kan en Griseso være et meget kønt Dyr, og det er i hvert Fald et meget nyttigt Dyr. Den kan faa to Kuld Grise om Aaret, og det kan vel være 20 Grise; lad os sige det, det er ikke overdrevent. For dem kunde han for to Aar siden have faaet godt og vel 1 000 Kr.; i Dag kan han allerhøjest faa 500 Kr. Det

er en Indtægtsnedgang for denne Husmand paa ca. 500 Kr., og jeg vil mene, at han som Regel sidder ringere i det end de fleste Tjenestemænd. Hvad gør han derved? Ja, jeg tænker, at han tager fat og arbejder videre. Det kan nok være, at det kniber, maaske endda haardt, for ham; men jeg tror ikke, han giver sig til at snakke om Ran og Rov og blodig Uretfærdighed eller til at skælde ud paa Vorherre og Englænderne, fordi Flæsket ikke er dyrt nok. Han ved, at alle den Slags Ting nytter ikke noget. Det er muligt, han maa lægge et Par Timers ekstra Arbejde til de 10—12 Timers, han arbejder i Forvejen. Det kan en Tjenestemand ikke gøre, det har han ingen Lejlighed til.

Der tales undertiden saaledes, at man skulde tro, Tjenestemændene var de ringest stillede her i Landet. Det er dog slet ikke Tilfældet. Tværtimod. Tager vi Statistisk Aarvog og ser paa Tallene for Indkomstansættelserne, viser det sig, hvis vi gennemsnitlig sætter Tjenestemandslønningerne til ca. 3 000 Kr., hvilket neppe er for højt, at over 700 000 har mindre i Indkomst, men kun 200 000 mere. Jeg synes derfor ikke, man kan tale om, at det er den ringest stillede Stand, der findes her i Landet. Saa maa man desuden huske paa, at Tjenestemændene har adskillige Fordele, f. Eks. er der altid sikret dem fuld Arbejdsfortjeneste, selv om Arbejdet undertiden er smaat, og de er helt fri for at lide Afsavn paa Grund af Sygdom, hvortil kommer forskellige andre Fordele. Jeg synes, man maa indrømme, at den ringest stillede Stand er Tjenestemændene ingenlunde. Jeg mener for øvrigt heller ikke, at de bør være det. Statens Tjenestemænd bør ikke være en Pariaklasse, de skal være godt stillede, saa de kan udføre deres Arbejde godt og udføre det med Glæde. Jeg ved udmærket, at Folk ude omkring ser anderledes paa det; maaske overvurderer de en Tjenestemandsstilling, det ved jeg ikke, men de ser anderledes paa det, og der er utallige, som ønsker at faa Foden indenfor. Vi har maaske alle sammen været med til at hjælpe en eller anden ind i Statstjenesten; vi har vel ogsaa en Gang imellem været udsat for nogle faa Dage efter at faa at vide, at det var egentlig en slet lønnet Stilling, vedkommende fik; men jeg har ikke truffet ret mange, der af den Grund har taget deres gode Tøj og er gaaet. Jeg husker kun een, der sagde, at nu vilde han ikke være Tjenestemand mere, men hans Begrundelse var ganske vist den, at han havde intet at bestille, og det blev ham derfor for kedeligt.